

ДОБРИ ЖОТЕВ ПЕСЕН

chitanka.info

Светъл облак изгря над полята.
От житата прохлада свежи.
Пак сме двамата с теб, пак е лято,
но какво помежду ни тежи?

Дай ръка!... Ти усещаш, в покоя
вечно свежата нежност кълни.
Нежността на ръцете е твоя,
само твоя, вземи я, вземи!
Като тичинка в цъфнала чашка
приюти се до мен и копней!
Нежността на ръцете до капка
обсеби! Но ръцете — недей!
Не вковавай ръцете в окови!
Нека волни творят красота!
Неусетно така ще отровиш,
ще отровиш във тях нежността.

Погледни ме, за миг погледни ме!
Във очите ми слънце искри.
То е твое, трепти ни не стине,
то е твое, за тебе гори.
Да те гледам не стигат години.
Ти на живия огън се грей!
Светлината в очите, любима,
обсеби! Но очите — недей!
Пред очите простора не скривай,
те са жадни, тъй малко видях.
С тая обич, до болка ревнива
ще смрачиш светлината във тях.

Несломена до днес, неспокойна,
във гърдите ми диша любов.
Тя е твоя, тя цяла е твоя,
да я дам до троха съм готов.

*Триста века любов са три мига.
С прояснена душа пламеней!
Любовта ми нима ти не стига?
Обсеби я! Но мене — недей!*

*Не заключвай духа във килия!
Той е цял устремен към света.
Неразбрала, така ще убиеш
и у мен, и у теб любовта.*

*Светъл облак гори в небесата.
Всеки миг е по-хубав, по-нов.
Да вървим не с вериги в душата,
а с великата радост — любов!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.